

Hər səfərdən hər kəsə bir ayrı təəssürət qalır axı... Şuşada keçirilən bu dəfəki Vaqif Poeziya Günlərində dəyərli bir alimimiz, filologiya elmləri doktoru Eşqanə xanım Babayeva ilə

BOZQURD olmaq

"Bozqurdların ölümü" romanının müəllifi, misilsiz türkçü, ustamız Hüseyn Nihal Atsız

Uların uzaqdan gəlir,
Yaxınları viran Qurdum!
Bizi keçəbölük etdi
Mərə kafir – tiran, Qurdum!

Adına canavar dedi
Cana vara bilməyənlər.
Yurd uğrunda bircə qaşığı
Qana vara bilməyənlər.

Sultan etdiyən ərənlər
Yolunda tuzaq qurdular.
Balana yaxın çəkdiilər,
Babandan uzaq qurdular.

Qurtuluş verdiyin kişi
Dalınca tazı teylədi.
Köksünə qurşun şığıdıb,
Qanına qəltan eylədi.

Cəmi dönüklər buluşdu,-
Yasaq oldu özyurd olmaq.
İndi ən zülüm oluşdu,
Yer üzündə Bozqurd olmaq!

Qədim türkü

Ən uca dağlar belində,
Binə türk olu, türk olu.
Himalay, Altay, Ağrıya,
Sinə türk olu, türk olu.

Sidqi dürüst, ruhu oyaq
Qılıncı, mızrağı sayaq.
Dar ayaqda arxa-dayaq,
Dinə türk olu, türk olu.

Boğulamaz haqqın səsi,
Yoxdur «necə»si, «niyə»si.
Doğu-Batının yiyəsi,
Yenə türk olu, türk olu!

Sizinən sizi

*İl 2016... Günlərdən 15 İyul...
Türkiyə... Darbe...*

Gördülər bir türlü gücləri yetmir,
Üz-üzə qoydular bizinən-bizi.

yaxından tanış olduq. Böyük türk şairi Nəcib Fazıl Qısakürəyin yaradıcılığını araşdırdığım bilirdim. Həmmən, mənim də ilgi duyduğum milliyətçi və ürfan poeziyasından söhbət açdıq.

Sümüyü-sümüyə yeriklətdilər,
Çatladıb qırdılar dizinən-dizi.

Gizlin göründülər, aşkar itdilər,
Gedib-gəlmədilər, gəlib-getdilər.
Yolları yollara düşmənlər etdilər,

Qana çalxadırlar rizinən-rizi.

Astarın üzümüş üzün astarı,
Çatışma yapıdılar "könül dostları".
Nə günlərə qaldı türk uluslarıg-
Allah kahr eləsin sizinən-sizi.

Türkiyə

*2010-cu il avqustun 2-də
"Sarı Sınır Kapısı"nı adlayıb ilk dəfə
Türkiyə torpağına qədəm basdım*

Bu duyğu nə duyğudu, bu hiss nə hissi belə?-
Ayağım altıda torpaq, başım üstə göy dindi.
Otlar, ağaclar, sular, quşlar gəldilər dilə,
Ulduzlardan qəlbimə bir topa işiq endi.

Nə zamandı bu nura, işığa yol gəlirdim,
Bir söz əzizləndirdi ürəyimdə - Türkiyə!
Tək səndə əlac bilib, ayağına gətirdim,
Böyük Turan dərdini kürayimdə, Türkiyə!

Rizeni, Trabzonu, Ordu, Ünyeni aşdım,
Axır gəlib qovuşdum Atatürkün şəhrinə.
Burası Samsun, bəyim, dilim ağzıma sığmır,
Sözüm var "Bandırma"dən Qara dəniz nəhrinə:

"Ehey... nəhrlər nəhri, hey... deryalar deryası,
Necə hökm eləyərlər gördünmü dağa, daşa!
Burdan sahillərinə bəxtəvərlik yaşatdı
Mübarək qədəmiylə Mustafa Kamal Paşa.

Burdan səsləndi türkün yağışa savaş andı,
Məmləkətə can dedi millətin sərkərdəsi.
Ürəklərdə intiqam ocağı alovlandı,-
Yaxdı cəbhə xəttini ərlərin od nəfəsi"...

"Ölüm-dirim" davası köməyə çatmayanda,
"Ölüm-ölüm" vuruşu başladı Çanaqqala!
Türkün top lülesini tarixin sifətinə

Tükənib bitməyən konu bizə lap uzaqlara apardı. Eşqanə xanım bu mözuda olan şeirlərini bir arada görmək istədiyini dedi. Bu cür şeirlər bir-birindən ayrı düşəndə darıxırlar, deyə bir ifadə də işlətdi. Dissertantlarından olan Hicran Əhmədini isə mənim də çox sevdiyim böyük türk aydını və yazarı Nihal Atsız araşdırdığını dedi. Nəcib Fazıl və Nihal Atsızla ünvanlanmış şeirlərimin olduğunu bilincə çox sevindi. Qaldı bu şeirləri harda, hansı qəzet və ya dərgidə çap etdirmək. Bu istəyin ən gözəl ünvanı doğma TÜRKÜSTANdır, - dedim, əlbəttə. Və oxuyacağımız bu şeirləri TÜRKÜSTAN qəzetinə ünvanladım. Başda qəzetin baş redaktoru sayın Aqıl Camal bəyafəndiyə və bütün oxuculara təşəkkürlərimlə...

İbrahim İLYASLI

Şəhidlik zirvəsindən tuşladı Çanaqqala!

Bu da arzumun adı - canım-gözüm Ankara!
Alışan bəbəkərlər çatdı öz istəyinə.
Nə zamandı göylərə dartınan barmaqlarım
Anıt Təpədə yetdi Tanrının ətəyinə.

Ərzurumdan bir ər qopdu

Ərzurumdan bir ər qopdu,
Soyuna Ərən dedilər.
Küllü-Türküstanı görər
Boyunu görən,- dedilər.

"Gültəkin"də nə sirr vardı
Köksünə sıxıb gəlmişdi.
"Bilqamus"u sətir-sətir

Ovcuna yığıb gəlmişdi.

Xan Tenqrinin duruşundan
Duruşuna pay düşmüşdü.
Qismətinə Xaqanın
Gərili bir yay düşmüşdü.

Qəlbi Ötükəndə atar,
Gözü-könlü Hunqaryada.
Bir əli Qıpçaq çölündə,

Bir əli Qara deryada.

Xoş halıma, tale məni
Hikmətlə qardaş elədi.
O məni başa çəkdiçə
Onu məndən baş elədi.

Bilirəm

Olmaq bil də "olur"u,
Olur bil də "olmaz"ı...
N.F. Qısakürək

Başıma olmazın oyunlar gəlir,
Daha «olmaz»ları «olar» bilirəm.
Mən nələ çəkərəm bir Allah bilir,
Elə ki, gecənin bağrını yarıb,
Oxuyan quşları «Qu»lar bilirəm.

Dərd bilib özümü atıram oda,
Məni bu alovlar yandırır çətin.
Udduğum havada, içdiyim suda,
Düşmənlər məhəbbət, dost xəyanət,
Axır məqsədini bular, bilirəm.

Gördüm bir səhranın yüz çuxurunu,
Görək çuxurunu, söz çuxurunu.
Allaha aşkar, bəndədən gizlin,
Axıb tapmayanda öz çuxurunu,
Harda veyillənir sular, bilirəm.

Adamlar ağzına su alıb susur,
Qaraca daşları dinən görürəm.
Beş dəre bir dağın dibini pusur,
Havalı başımdan çəkilir duman;
Uca zirvələri enən görürəm
Dibsiz quyuları «dolar» bilirəm.

Təbrizim döyülür, Urmum talanır
Sabahım göynəyir güman içində.
Gecələr yuxuma xəncər saplanır,
Səhərlər dururam al-qan içində

Bal kimi uduram bu təsəllini,
Palıd koğuşunda nolar, bilirəm.
Başıma olmazın oyunlar gəlir,
Daha «olmaz»ları «olar» bilirəm.

Qardaşım

Salam-Əleykim – Mərhaba,
Qəsdimə duran qardaşım.
Türksən, boyuna qurbanam,
Boynumu vuran qardaşım.

Para belə şirindimi,
Quyun belə dərindimi?!
Soyuqdu, sərindimi
Allahnan aran, qardaşım?

Biçdiyini kimlər əkib,
Bilərsən, bilmə təki.
Ürəyimə dağlar çəkib,
Halımı soran qardaşım.

Yoxmu könlüyün tərəri?–
Ömür nədi, anrı-bəri.
Qəlbində qonşu çəpəri,
Dilində TURAN qardaşım.

Haqdandı bu zülmü-zinhar,
Yoxdandı bu qəsd-qərar.
Nə mənim bir əlacım var,
Nə sənin çaran, qardaşım.